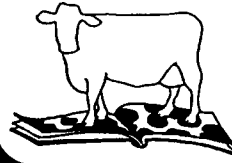

שונות ומשונות

מכתבי קוראים...

זכינו לתגובה "מן השטח" בקשר לנושא שמטופל בחוברות "משק הבקר והחלב", סימן שקוראים זה חשוב לכולנו. תמיד נשמח לקבל ולפרסם הערות ותגובות מאת חברינו וקוראינו במשקים – קחו דוגמה!

בס"ד

יום ה' כ"ה בחשוון תש"ס 04.11.99

למערכת "משק הבקר" שלום וברכה! ראשית כל, הרשו לי לברך אתכם על הפינה החדשה "הפר בחדשות". ברצוני להוסיף כמה הערות:

— גופי השתפר מעט בשיפוט הגופני. לדעתי, זה מצביע יותר מכל דבר על עבודה נכונה אתו על ידי הרפתנים. בסיכומי של דבר, צריכים להמשיך לעבוד עם זרמתו, אבל **בזהירות!**

— לא כל עגלה או פרה בת סקורר/טבע (למרות העטין היפה שלהן) אפשר להזריע עם פר שגורע בשיפוט גופני. זאת משום שבהרבה מקרים הזריעו **במכוון** בפרים האלה על מנת לשפר ולתקן את העטין של אם האם (הסבתא).

— את בנות **שנף** צריכים להזריע עם פר משפר עטין דוגמת **מגף**. גם כאן, זה פר שכדאי לעבוד אתו, אבל כאמור – בזהירות.

כל טוב ובהצלחה
נתן פייגין
רפת מבוא חורון

פינת הלשון

טמיון = אוצר הממשלה

בימים טרופים אלה של דיונים איך-סופיים על תקציב המדינה, קרי תקציב הממשלה על משרדיה השונים וכוונותיה הטובות – בימים אלה שומעים לא-פעם על דאגות וטרונות שפרי מאמצים של שנים עלול לרדת לטמיון. כדי להבין יותר טוב מטבע לשון זה השגור בשפתנו, פתחתי את המילון של אבן-שושן. והנה, בעמוד 255 של המילון המרוכז האמור, בטור הימני אמנם לא מצאתי את הטמיון עצמו, אלא רק ההסבר לאמירה **ירד לטמיון**.

טַמְיוֹן * י אוצר הממשלה • יצא לטמיון, ירד לטמיון (בהשאלה) קלה, הלך לאבוד, אבד לגמרי.

מסתבר שפעם, בתקופת התלמוד (°) נהוג לומר יצא לטמיון, בעוד בתקופת ימי הביניים () עברו לומר ירד לטמיון. בכל מקרה ולאורך מאות רבות של שנים, לביטוי נדבק הקשר שלילי תוך שהוא ממשיך לשמש בהשאלה לדבר או נכס שהלך לאבוד, קלה ולמעשה התבזבז ולא נותר ממנו. כל זאת על פי מסורת לשונית שכנראה נבעה מתפיסת הטמיון הוא (שאולי נוצר גם ממסים ותרומות ויתר הטלים על הציבור) כדבר שאבד לגמרי.

היום זה לא יקרה, כי אותו טמיון – מטמון – אוצר משמש מכשיר לאיזון בין צרכי המדינה והציבור שחי בה לבין היכולת לספק אותם צרכים. אולי זאת רק שאלה של עדיפויות בזמן ובנושאים.

מדרכי מלען